

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Ole Espersen (S):

Ministeren har foreslået en væsentlig ændring i lovforslaget, idet forslaget om, at de tunge narkotikasager ikke længere skal behandles som nævningsager, er udgået. Det er vi naturligvis overordentlig tilfredse med. Vore hovedanker mod forslaget var dels denne nye regel, der ville nedsætte antallet af nævningsager med cirka en fjerdedel, dels ankeafskæringen.

Der er ikke nogen kommentarer, som giver en baggrund for ministerens ændring af forslaget. Det er måske også overflødigt. Der var mange indvendinger, og den argumentation, der var for forslaget om at afskaffe nævningsbehandlingen, var mildest talt ikke holdbar. Men der er jo ingen grund til at hæfte sig så meget ved det, når ministeren nu har trukket den del af lovforslaget tilbage, og det er vi som sagt tilfredse med.

Vi havde håbet, at ministeren ud fra de samme hensyn også ville opgive ankeafskæringen, altså reglen om, at hvis en sag har en værdi på under 10.000 kr., kan den ikke indbringes for landsretten uden ministerens tilladelse. Vi finder i lighed med mange, mange af de hørte myndigheder, at det er en klar indskrænkning i retssikkerheden, mindst lige så væsentlig, som når det drejer sig om nævningetingsbehandlingen. Og derfor beklager vi, at ministeren ikke har villet udtage denne del af lovforslaget trods vort forslag herom.

Det forekommer også, at betegnelsen bagatelsager om noget, der vedrører et beløb på måske 9.000 kr., i mange tilfælde ikke er korrekt. For mange mennesker er dette beløb af ganske stor betydning, og hertil kommer jo, at man også inden for dette område kan have principalsager, hvor beløbets størrelse ikke er afgørende. Ministeren vil utvivlsomt svare, at så kan der naturligvis gives en anketilladelse. Det skal jeg vende tilbage til.

En af de negative effekter ved, at ministeren ikke vil fremkomme med et ændringsforslag af den karakter, er jo, at det nu er anden gang, man rationaliserer inden for dette område. Det medfører, at den rationalisering, som vi gennemførte for nogle år siden, får en betydning, der slet ikke var tilsigtet.

Vi gennemførte for nogle år siden en regel om, at domsaffattelsen kan ske summarisk. Det betyder, at dommeren kun beskriver meget kort i sin dom, hvad der er foregået, og ikke giver de udførlige præmisser, man skulle tidligere. Hvis nu en domfældt overvejer at gå til landsretten og vil søge justitsministeren om tilladelse hertil og ministeren skal vurdere, om tilladelsen skal gives, så står man måske et godt stykke tid efter med en summarisk dom, hvor det kan være svært at se både for ministeriet og for den, der har været indblandet i sagen, hvad dommeren i grunden har lagt vægt på. Og ministeriet har altså ikke andet end denne summarisk affattede dom at lægge til grund for vurderingen af, om man skal give anketilladelse.

Det problem synes jeg ikke rigtig har været overvejet i ministeriet, og jeg vil gerne spørge ministeren, om der ikke er et problem dér. Det synes i hvert fald de organisationer, der varetager deres medlemmers interesser og har følt den summariske domsaffattelse som mindre heldig, og nu kan den altså få ganske afgørende betydning.

Det er altså baggrunden for, at vi stadig håber, at denne del også vil udgå af lovforslaget. Vi synes, det drejer sig om en formindskelse af retssikkerheden.

Så er spørgsmålet, hvad man får til gengæld for denne formindskelse. Jeg vil gerne spørge, hvordan ministeren opgør fordelene. Hvad spares der ved, at man ikke kan anke sager af en værdi på under 10.000 kr.? Hvilke fordele opnår man fra det offentlige side, hvilke besparelser opnår man? Jeg vil gerne spørge ministeren, om vi kan få svar på dette spørgsmål i dag.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne indledningsvis lykønske Det Radikale Venstre med, at Det Radikale Venstres repræsentanter i regeringen åbenbart er kommet i tanker om, at Det Radikale Venstre faktisk har en retspolitisk opfattelse, som i gamle dage – måske ikke så gamle endda – i vidt omfang lå på linje med den opfattelse af